

J Sager, der anlægges mod Nogen for ikke at have rettet sig efter de ham af Sundhedspolitiet givne Baalag eller Forbud, blive de i Lovgivningen hjemlede almindelige Tvangs- midler ved Dommen at bringe til Anvendelse.

§ 18.

Juslitsministeriet har at foranstaltet det Fornødne til Udførelse af de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser, at meddele alle Vedkommende de Instruktioner og nærmere Forholdsregler, som Loven ommelder eller som iøvrigt til dens Gjennemførelse findes nødvendige, og at afgjøre alle i den Anledning opstaaende Spørgsmaal.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efterat det kongelige Sundhedscollegium i Aaret 1854 havde udarbejdet et Udkast til en Lov om Sundhedspolitiet og indsendt samme til Juslitsministeriet, og efterat denne Sag dernæst gjentagne Gange havde været gjort til Gjenstand for Forhandlinger mellem nysnævnte Collegium og Ministeriet, der ikke troede at kunne tiltræde det af Sundhedscollegiet foreslaaede Grundlag for den nye Ordning, blev der under 3die Juli s. A. ved en gennem Juslitsministeriet ad mandatum udfærdiget allerhøieste Ordre nedsat en Commission med det Hverv at tage de herhen hørende Forhold og navnlig Sundhedscollegiets Forslag under nøieste Overveielse. Under 29de Mai d. A. afgav den saaledes nedsatte Commission sin Betænkning, ledsaget af et af samme udarbejdet Udkast til Lov om Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark, og efterat dernæst saavel det kongelige Sundhedscollegium som Indenrigsministeriet have havt Leilighed til at ytre sig over det fremkomne Forslag, har Sagen paany været under Overveielse i Ministeriet, hvorefter det endelige Udkast, saaledes som det her foreligger, er blevet redigeret.

Det har længe fra alle Sider været erkjendt, at Sundhedspolitiet efter dets nuværende Organisation ikke tilfredsstiller de Fordringer, der med Rette kunne gøres til samme, og at vort offentlige Sundhedsvæsen trænger til en gennemgribende Forbedring og Omdannelse, hvorved Om sorgen for Sundhedspleien, der er en af de væsentligste Betingelser for Samsundets Vel, tillægges en større Betydning end hidtil. En af de væsentligste Mangler ved vort hidtilværende Sundhedspolit er navnlig den, at det udelukkende har været udøvet gennem Embedsmænd, hos hvem man i Almindelighed ikke kan finde den tilstrækkelige Sagkundskab eller aabne Sands for Vigtigheden af den offentlige Sundhedspleie, og det er derfor den første Fordring til en Reform af Sundhedsvæsenet, at Lægerne stilles i et mere herrettiget Forhold til denne vigtige Sag end hidtil. Det maa ogsaa indrømmes, at Sundhedspolitiet efter dets nuværende Organisation, fornemmelig under almindelige Forhold, savner tilstrækkelig Kraft til med Raffhed at kunne iværksætte de Foranstaltninger, som kunne være fornødne til at afvende skadelige Indvirkninger paa Beboernes Sundhed, medens det under extraordinære Omstændigheder, naar Cholera eller anden farlig Sygdom udbryder, møder mindre Modstand; at vedkommende Embedsmænd og Autoriteter udøve en mere indgribende Myndighed. Det maa derfor vistnok anses ønskeligt, at der staffles Sundhedspolitiet en større Myndighed, uden at der dog paa den anden Side aabnes et altfor stort Spillerum for Vilkaarlighed og Indgrib i den borgerlige Frihed. Den gjældende Lovgivning frembyder vel ikke saa Hjælpemidler for den dygtige Politimester, der med Interesse omfatter Sundhedspolitiets Anliggender, til at kunne virke i denne Retning; men, da positive Bestemmelser deels mangle eller ialtfald kun ere givne for Hovedstaden, deels ere spredte paa mange forskellige Steder og savne tilstrækkelig Klarhed, holdes Embedsmanden let tilbage af Frygt for at overskride sin Myndighed. I saa Henseende vil det være til væsentlig Betyggelse for Embedsmanden og give ham den fornødne Kraft ved Spørgs-